

Kesel
15. VI. 920

aa 25
3955 1/2

Moi Drodzy!

Okrasiciel niniejszego, ob Jan Galuch, dobru
mój dawny znajomy, który obecnie wrecz z Sybe-
riji jako delegat P. K. W., omówi z Wami spr-
awę, która się tu wyłuszcza, a o której pisaniem
do Komendanta w liście, przestany przez wtm.
Ablamowicz. Potm. Bogusławski z swej
strony referuje o niej stale Narebnemu Łowick-
emu, ale dotychczas dowiedzieliśmy się o niej
Tymanowem, odpowiednio poprzednio, mogłaby
na stronie dość poważnej dyskusji i ulatwić

sytuacji w polsce. Powinno Państwu otrzymać
niekiedy pierwszy rodzaj pełnomocnictwa od prepra-
wionych tu ty roboty grupy, przede wszystkim
na Was pierwszy informacji. Dobrze byłoby, aby
mogł tu mieć i esentualnymi uszereżkami

Serdeczny pozdrowienie

Wasz L. Warleski.

G. S. Zaczynam dwa kwestie: 1) odprisz komunikat z
prawy osiedlenia o rolę i dykt - warte by i tym zrobic
szerszy wistek i b) wyjecha i atrakcje Kraden - dykt
6 Komendantowi

MACIEJ BLANE DOWODZĄCO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. Dzia 3955, dnia 5^{tego} 1920 r.
2 złącz. Wydział.

3955

Карль Радекъ объ интернаціональномъ характерѣ большевизма и двуликой политикѣ Пильсудскаго.

Въ одной изъ своихъ статей, посвященныхъ польскому наступленію, помѣщенныхъ въ „Извѣстіяхъ“ отъ послѣднихъ чиселъ мая, Карль Радекъ пишетъ:

„Когда Пильсудскій очутился у власти, побѣдителемъ былъ французскій, англійскій и американскій имперіализмъ. Изъ его рукъ можно было освободить Польшу только путемъ союза съ Совѣтской Россіей, путемъ гражданской войны съ польской буржуазіей, путемъ поддержки германской революціи. Но Пильсудскій — націоналистъ до мозга костей, онъ полонъ глубокаго недовѣрія къ русской, какъ и къ нѣмецкой революціямъ. Такъ какъ его социализмъ, его революціонность явились только оружіемъ націонализма, средствомъ проведения націоналистическихъ идей въ рабочемъ классѣ, то онъ не можетъ вѣрить въ то, что Совѣтская Россія, или германскій коммунизмъ могли бы искренно отказаться отъ Польши, искренно признать независимость польскаго народа. Для него вся наша программа является только маскированнымъ русскимъ націонализмомъ. Онъ глубоко убѣжденъ, что, когда мы ведемъ коммунистическую агитацию за предѣлами Россіи, на бывшихъ русскихъ окраинахъ, то дѣлаемъ это только потому, что хотимъ путемъ призыва къ классовой солидарности пролетариата другихъ странъ связать ихъ снова съ Россіей, создать революціоннымъ путемъ великую Россію.

Великая Россія — это есть стержень нашей политики, по мнѣнію Пильсудскаго. Начетъ германскихъ коммунистовъ у него еще менѣ сомнѣній. Поэтому, у Пильсудскаго не было выбора между русской революціей и союзнымъ капиталомъ. Въ этой позиціи утвердила его боязнь гражданской войны, которая, по его мнѣнію, только разрушаетъ и ничего не въ состояніи создать. Мелкобуржуазный социалистъ не могъ себѣ представить социализма иначе, какъ строитель-

ствомъ при помощи буржуазіи. Строить же при помощи буржуазіи было невозможно безъ помощи союзнаго капитала.

Такимъ образомъ, Пильсудскій былъ отданъ союзному капиталу. Полный недовѣрія къ союзному капиталу, зная всю закулисную борьбу разныхъ кликъ союзнаго капитала, зная его симпатію къ открыто контръ-революціоннымъ группамъ Польши, онъ все-таки не могъ пойти противъ союзнаго капитала, а могъ только пытаться въ извѣстные моменты надуть своихъ хозяевъ.

Создавая армію при помощи Франціи, Пильсудскій пользуется борьбой Совѣтской Россіи на востокѣ противъ Колчака, дабы уничтожить Совѣтскую Литву и Бѣлоруссію и занять ихъ территорію своими войсками. Но въ моментъ, когда Деникинъ угрожаетъ Москвѣ, когда союзная дипломатія веѣми силами пытается толкнуть Польшу на борьбу съ Совѣтской Россіей, Пильсудскій разыгрываетъ опереточный бой противъ несуществующей на западномъ фронтѣ красной арміи, — мы тамъ имѣли только слабый военный заслонъ, — но онъ не двигается на помощь Деникину. Онъ принимаетъ генераловъ Деникина, онъ посылаетъ миссію въ ставку Деникина, одновременно заявляетъ намъ о линіи, которую не перейдутъ его войска, и пока Совѣтской Россіи угрожаетъ деникинская опасность, онъ эту линію не переходитъ.

Пильсудскій обманываетъ союзниковъ, получаетъ отъ нихъ снаряженіе, деньги, въ качествѣ частей бѣлыхъ армій, которыя должны покончить съ Совѣтской Россіей. Но, не довѣряя національно еще больше Деникину, чѣмъ Совѣтской Россіи, онъ на дѣлѣ обезпечиваетъ нашъ тылъ отъ деникинцевъ, стараясь подъ видомъ того, что идетъ навстрѣчу деникинской арміи, по возможности занимать на юго-западѣ узловыя пункты, чтобы не позволить деникинцамъ приблизиться къ нашей западной границѣ.

Roy
D

I

AKS

Żydzi wobec Sowieckiej Rosji.

Mobilizacja członków "Bundu"/s.d./

Centralny Komitet Bundu /s.d./wzywa lokalne organizacje Bundu do wy-
tężenia wszystkich sił dla poparcia i organizacji walki przeciwko pol-
skiej ofenzywie. Wszystkim organizacjom Bundu lokalnym poleca się zmobi-
lizowanie części członków w zależności od warunków lokalnych i od liczb-
by członków, niezmobilizowanych jeszcze podczas dwóch poprzednich mobili-
zacji partyjnych dla bojowych potrzeb frontu albo dla obsługiwania Czer-
wonej armji w dziedzinie gospodarczej, sanitarnej, pomocy rannym i chorym
czerwonoarmiejcom, kulturalno-oświatowej i t.d.ą.. Szczegółowe instrukcje
mieszczą się w specjalnym egzemplarzu "Izwiestj" N.104 z 15-V-20.

H o m e l 10-V

W związku z położeniem na zachodnim froncie homelski
Komitet Bundu postanowił pójść za przykładem organizacji komunistycznej,
przeprowadzić wszystkich swych członków na stopę koszarową i zmobilizować
10% na front /ROSTA/ "Izwiestja N.107 z 19-V-20.

Postanowienie robotników żydowskich.

S m o l e n s k. 17-V. Dn.13 maja odbył się tłumny miting robotników ży-
dowskich, organizowany przez "Bund". Uchwalono rezolucję, w której robotni-
cy żydowscy obiecują oddać całe swe siły na podtrzymanie Czerwonej armji
dla czynnej walki ze szlachecko-burżuazyjną Polską. /ROSTA/ "Izwiestja"
N.108 z 20-V-20.

Mobilizacja "Poolaj-Cyon".

C h a r k ó w, 14-V. Na ostatnim posiedzeniu Centralnego Komitetu żydowskiej
komunistycznej partji "Poolaj Cyon" postanowiono zmobilizować do walki z
polską szlachtą wszystkich członków partji w Kijowskiej, Wołyńskiej i
Podolskiej gubernjach /ROSTA/ "Izwiestja N.111, 25-V-20.

Feliks Kon przeciwko Polsce.

C h a r k ó w, 19-V. Wczoraj odbyło się uroczyste wręczenie Czerwonego Sztan-
daru od III-go/3/ Komunistycznego Internacjonau czwartemu ukraińskiemu
zjazdowi Sowieców... W końcowej przemowie Feliks Kon w imieniu polskich
robotników poprzysiągł nie złożyć broni do chwili, dopóki z Ukrainy i z
Polski nie będą wypędzeni polscy panowie. /ROSTA/ "Izwiestja" N.112, 26-V-20

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

166

166

346

Mobilizacja członków Żydowskiej Zjednoczonej partji socjalistycz.

Biuro wykonawcze Centralnego Komitetu zjednoczonej żydowskiej partji socjalistycznej rozesłało swoim organizacjom poniższy telegram:

"Zgodnie z mandatem, danym przez 2-gą Radę Zj.ż.p.s. centralnemu komitetowi Biuro Wykonawcze c.k. postanowiło przeprowadzić mobilizację członków partji do czerwonej armji. Mobilizacją podlegają wszyscy towarzysze organizacji do 45 r., mężczyźni i kobiety, niezależnie od ich zawodów. Mobilizuje się 10-25% ogólnej liczby członków organizacji, według zapatrywania komitetu, z uwzględnieniem warunków lokalnych. Mobilizacja przeprowadza się w zupełnym kontakcie z lokalnym komitetem partji komunistycznej i zmobilizowani są oddawani do rozporządzenia odpowiednich wojskowo-rewolucyjnych instytucji. Organizujcie mityngi o polskim froncie. Mobilizacja ma być zakończona w ciągu pięciu dni.

-o-o--o--o-o-

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

167

167
347

Syoniści wobec Rosji Sow. i Polsk

Wskutek aresztowań, przeprowadzonych przez władze sowieckie wśród syonistów, a popartych oskarżeniem tych ostatnich o nielejalność, antantofilstwo i nawet polonofilstwo - Centralny Komitet Organizacyjny Syonistycznej w Rosji zwrócił się z listem do redakcji bolszewickich "Izwestij" z listem umieszczonym w N.109/z 22-V-20/ tych ostatnich. List odpiera oskarżenia o nielegalne zwołanie konferencji, stwierdza, że syoniści nie brali żadnego udziału w konferencji pokojowej, nie wysyłali żadnych kurjerów do Londynu i stara się zupełnie *zbagatelizować* sprawę legjonu żydowskiego po stronie Ententy, pisząc "Legjony usiłował jeszcze w r.1915 stworzyć Zabolinskij, ale po ostrym protestie /odpor/ głównego komitetu wykonawczego organizacji syonistycznej, cała ta impreza /zatieja/ pękła i pierwszy legjon z 700 ludzi / w Gallipoli/ rozproszył się. Pozatem była utworzona tylko nieliczna milicja w Palestynie z 2000 ludzi już po porażce Turcji, dla ochrony porządku w kraju całkowicie składająca się z żołnierzy-żydów armji angielskiej i amerykańskiej". W końcu list omawia dwa punkty oskarżenia: agitację syonistów przeciwko Rosji Sow. i stosunek do Polski. Oto całkowite brzmienie tych ustępów "3. Oskarżenie o agitację przeciwko Rosji Sowieckiej opiera się na bezmyślnym artykule /nielepoj/ Pasmanika, ale ten ostatni został przez syonistów rosyjskich wykluczony z list partyjnych za jawne /prjamoje/ złamanie dyrektyw C.K. jeszcze w 1917 roku. Artykuł ten wywołał oburzenie syonistów nie tylko rosyjskich ale i krajów Ententy, wobec czego były ogłoszone protesty syonistów przeciwnego kierunku w ogólnej prasie żargonowskiej zagranicą, jakoteż i w londyńskim organie urzędowym "Haslam" z podpisem jego redaktora Dawidsona /Idelsona/. Sam Pasmanik za ten artykuł został usunięty z przez wszechświatowej organizację syonistycznej z tego stanowiska /dożności/, którą wówczas zajmował. Takim samym nieporozumieniem jest oskarżenie syonistów z powodu zachowania się Morgentaua i jakichś operacji finansowych plutokracji amerykańskiej. My z oburzeniem odpiaramy wszelką myśl o naszej solidarności z tymi politykami, którzy z nielicznymi /jedinicznymi/ wyjątkami byli zawsze naszymi zaciętymi wrogami. Specjalnie Morgentau nie tylko nie jest syonistą, ale toczył walki z białoruską i polską organizacją syonistyczną i podpisał antysyonistyczny protest amerykańskiej wielkiej burżuazji, zwrócony do Wilsona. Przeciwnie, syoniści zawsze podkreślali wytrwałą walkę władzy Sowieckiej z pogromami. O tem pisało się wie-

lokalnie we wszystkich organach sjonistycznych różnych krajów /było przy-
taczane w "Izwiestjach" i petersburskiej "Prawdzie"/. O tem wysłano zagra-
nicę memorjał, a razem ze Swierdłowym - radiotelegram, wydano odezwę C.K.
sjonistów o pogromach armji ochotniczej i istnieją rezolucje C.K./wzięte
/wzięte podczas aresztowania tow. Rubinsztejna/. Po za tem ani w jednym
buletynie, wydawanym przez naszą organizację w Paryżu i Londynie, niema ani
jednego wystąpienia przeciwko Sowieckiej Rosji.

4. O Polsce i sjonistach same za siebie mówią następujące fakty. Pierw-
sze wystąpienie Polaków przeciwko Rosji upamiętniło się /oznamienowało/
aresztowaniem w Pińsku sjonistycznego domu ludowego i rozstrzelaniem 32
najczynniejszych sjonistów. Takie same zęczenia się miały miejsce podczas
pochodu na Wilno, gdzie prezes krajowego komitetu sjonistycznego L.B. Jaf-
fe był pobity i zesłany do obozu w Lidzie. Pogrzeb kierownika sjonistów
mińskich A.M. Kapłana około 2-ech miesięcy temu odznaczał się tem, że trum-
na została wydarta przez legjonistów polskich, szukających tam "złota, po-
syłanego przez sjonistów bolszewikom". Co się tyczy agitacji polskich sjo-
nistów przeciwko Sowieckiej Rosji, to legenda o tem da się obalić przez
załączony artykuł z N. 83 r. b. dziennika "Hacefira", wydawanego przez C.K.
polskich sjonistów z podpisem jego redaktora, leadera sjonistów w sejmie,
byłego członka C.K. sjonistów rosyjskich, I. Grünbauma. Artykuł ten gorąco
żąda pokoju z Rosją Sowiecką, dowodząc, że władza Sowiecka jest potężną,
rzeczywiście ludową władzą i że rząd Lenina sumiennie urzeczywistnia pol-
litykę prawdziwego samookreślenia narodowego".

M o b i l i z a c j a P o a l e j - C j o n .

C h a r k ó w . W związku z polską ofensywą C.K.W.S.D.R.P./Poalej-Cjon/
telegraficznie ogłosił mobilizację wszystkich swoich ukraińskich orga-
nizacji. W całym szeregu punktów na Ukrainie towarzysze zmobilizowali
się jeszcze przed otrzymaniem okólnika C.K. Oddziały uzbrojonych członków
partji przybywają do Charkowa, gdzie C.K. oddaje ich do rozporządzenia
władz miejscowych. Partja organizuje wszędzie wielkie mityngi w celu wcią-
gnięcia szerokich mas proletarjuszki żydowskiej w szeregi Czerwonej arm-
ji dla dobrowolnej obrony Rosji Sowieckiej od polskich panów, żydowskiej
zaś ludności od nowej fali pogromów. "Izwiestja" N. 115 z 29-V-20.

-o-o-o-o-o-

Z y d z i w o b e c s o w i e c k i e j R o s j i .

Mobilizacja członków Bundu /s.d./

-----X-----

Centralny Komitet Bundu /s.d./ wzywa lokalne organizacje Bundu do wyteżenia wszystkich sił dla poparcia i organizacji walki przeciwko polskiej ofenzywie. Wszystkim organizacjom lokalnym poleca się zmobilizowanie części członków w zależności od warunków lokalnych i od liczby członków, niezmobilizowanych jeszcze podczas dwóch poprzednich mobilizacji partyjnych dla bojowych potrzeb frontu albo do obsługiwania Czerwonej armji w dziedzinie gospodarczej, sanitarnej, pomocy rannym i chorym czerwonoomiejcom, kulturalno-oświatowej i t.d. Szczegółowe instrukcje mieszczą się w specjalnym egzemplarzu "Izwestij" N.104 z 15/V.20.

H o m e l 10.V.

----- W związku z położeniem na zachodnim froncie homelski komitet Bundu postanowił pójść za przykładem organizacji komunistycznej, przeprowadzić wszystkich swych członków na stopę koszarową i zmobilizować 10% na front /ROSTA/ "Izwestja" N.107 z 19/V.20.

Postanowienie robotników żydowskich.

S m o l e Ń s k . 17.V.

----- Dn.13 maja odbył się tłumny miting robotników żydowskich, organizowany przez BUnd. Uchwalono rezolucję, w której robotnicy żydowscy obiecują oddać całe swe siły na podtrzymanie Czerwonej armji dla czynnej walki ze szlachecko-burżuazyjną Polską./ROSTA/ "Izwestja" N.108 z 20/V.20.

Mobilizacja "Poolaj Cyon".

C h a r k ó w . 14/V.

----- Na ostatnim posiedzeniu Centralnego Komitetu żydowskiej komunistycznej partji "Poolaj Cyon" postanowiono zmobilizować do walki z polską szlachtą wszystkich członków partji w Kijowskiej, Wołyńskiej i Podolskiej guberniach. /ROSTA/ "Izwestja" N.111 z 25/V.20.

Feliks Kon przeciwko Polsce.

C h a r k ó w . 19/V.20.

----- Wczoraj odbyło się uroczyste wręczenie czerwonego sztandaru od 111-go /3/ Komunistycznego Inter-

nacjonalku czwartemu ukraińskiemu zjazdowi Sowietów ... W końcowej przemowie Feliks Kon w imieniu polskich robotników po-przysiągł nie złożyć broni do chwili, dopóki z Ukrainy i z Pol-ski nie będą wypędzeni polscy panowie. /ROSTA/ "Izwiestja" N.112 z 26/V.20.

Mobilizacja członków Żydowskiej Zjednoczonej Partji socjal.

Biuro wykonawcze Centralnego Komitetu Zjednoczonej żydow-skiej partji socjalistycznej rozesłało swoim organizacjom po-niższy telegram: "Zgodnie z mandatem, danym przez 2-gą Radę Zj.ż.p.s. centralnemu komitetowi Biuro Wykonawcze c.k. postanow^{do} iło przeprowadzić mobilizację członków partji czerwonej armji Mobilizacji podlegają wszyscy towarzysze organizacji do 45 r., mężczyźni i kobiety, niezależnie od ich zawodów. Mobilizuje się 10-25% ogólnej liczby członków organizacji, według zapatry-wania Komitetu, z uwzględnieniem warunków lokalnych. Mobiliza-cja przeprowadza się w zupełnym kontakcie z lokalnym komitetem partji komunistycznej i zmobilizowani są oddawani do rozporzą-dzenia odpowiednich wojskowo-rewolucyjnych instytucji. Organi-zujcie mityngi o polskim froncie. Mobilizacja ma być zakończona w ciągu 5 dni.

Z y d z i w o b e c R o s j i s o w i e c k i e j .

Sjoniści wobec Rosji sowieckiej i Polski.

Wskutek aresztowań, przeprowadzonych przez władze sowieckie wśród sjonistów, a popartych oskarżeniem tych ostatnich o niełojalność, entente'ofilstwo, i nawet polonofilstwo - Centralny Komitet Organizacyjny Sjonistyczny w Rosji zwrócił się z listem do redakcji bolszewickich "Izwestij", umieszczonym w N.109 /z 22/V.20./ tych ostatnich. List odpiera oskarżenia o nielegalne zwołanie konferencji, stwierdza, że sjonści nie brali żadnego udziału w konferencji pokojowej, nie wysyłali żadnych kurjerów do Londynu i stara się zupełnie zbagatelizować sprawę legjonu żydowskiego po stronie entente' y, pisząc: "Legjony usiłował jeszcze w r.1915 stworzyć Zobotinskij, ale po ostrym proteście /odpor/ głównego komitetu wykonawczego organizacji sjonistycznej, cała ta impreza /zatieja/ pękła i pierwszy legjon z 700 ludzi /w Gallipoli/ rozproszył się. Po za tem była utworzona tylko nieliczna milicja w Palestynie z 2000 ludzi już po porażce Turcji, dla ochrony porządku w ~~xxxx~~ kraju, całkowicie składająca się z żołnierzy-żydów armii angielskiej i amerykańskiej". W końcu list omawia dwa punkty oskarżenia: agitację sjonistów przeciwko Rosji sow. i stosunek do Polski. Oto całkowite brzmienie tych ustępów: "3.Oskarżenie o agitację przeciwko Rosji sowieckiej opiera się na bezmyślnym artykule /nielepoj"/ Pasmanika, ale ten ostatni został przez sjonistów rosyjskich wykluczony z list partyjnych za jawne /prjamoje/ złamanie dyrektyw C.K. jeszcze w r.1917. Artykuł ten wywołał oburzenie sjonistów nie tylko rosyjskich ale i krajów entente'y, wobec czego były ogłoszone protesty sjonistów przeciwnego ~~mkmmmmmm~~ kierunku w ogólnej prasie zagranicznej, jako też i w londyńskim organie urzędowym "Haslam" z podpisem jego redaktora Dawidsona /Idelsona/ Sam Pasmanik za ten artykuł został usunięty przez ^{ch} wszeświatową organizację sjonistyczną z tego stanowiska, które wówczas zajmował. Takim samym nieporozumieniem jest oskarżenie sjonistów z powodu zachowania się Morgentaua i jakichś operacji finansowych plutokracji amerykańskiej. My z oburzeniem odpiaramy wszelką myśl o naszej solidarności z tymi politykami, którzy z nielicznymi wyjątkami byli zawsze naszymi zaciętymi wrogami. Specjalnie Morgantau nie tylko nie jest sjonistą, ale toczył walki z bia-

łoruską i polską organizacją sjonistyczną i podpisał antisjonistyczny protest amerykański wielkiej burżuazji zwrócony do Wilsona. Przeciwnie, sjonści zawsze podkreślali wytrwałą walkę władzy sowieckiej z pogromami. O tem pisało się wielokrotnie we wszystkich organach sjonistycznych różnych krajów / było przytaczane w "Izwiestjach" i petersburskiej "Prawdzie"/. O tym wysłano zagranicę memorjał, a razem ze Swierdłowym radiotelegram. Wydano odezwę C.K. sjonistów o pogromach armji ochotniczej i istnieją rezolucje C.K. wzięte podczas aresztowania towarzysza Rubinsteina. Po za tem ani w jednym biuletynie, wydawanym przez naszą organizację w Paryżu i Londynie niema ani jednego wystąpienia przeciwko Rosji sowieckiej.

4/0 Polsce i sjonistach same za siebie mówią następujące fakty. Pierwsze wystąpienie polaków przeciwko Rosji upamiętniło się aresztowaniem w Pińsku sjonistycznego domu ludowego i rozstrzelanie 32 najczynniejszych sjonistów. Takież same znęcania się miały miejsce podczas pochodu na Wilno, gdzie prezes krajowego komitetu sjonistycznego L.B.Jaffe był zesłany do obozu w Lidzie i pobity. Pogrzeb kierownika sjonistów mińskich A.M.Kapłana około 2 miesięcy temu, odznaczał się tem, że trumna została wydartą przez legjonistów polskich szukających tam "złota, posyłanego przez sjonistów bolszewikom". Co się tyczy agitacji polskich sjonistów przeciwko sowieckiej Rosji to legenda o tem da się obalić przez załączony artykuł z Nr.83 r.1b. dziennika "Hacefira", wydawanego przez Centralny Komitet polskich sjonistów z podpisem jego redaktora, lidera sjonistów w sejmie, b.członka C.K. sjonistów rosyjskich I.Grünbauma. Artykuł ten gorąco żąda pokoju z Rosją sowiecką dowodząc, że władza sowiecka jest potężną, rzeczywiście ludową władzą, i że rząd Lenina sumiennie urzeczywistnia politykę prawdziwego samookreślenia narodowego."

Mobilizacja "Poolaj Cyonu".

C h a r k ó w.

W związku z polską ofensywą Centr.Komitet Wykonawczy S.D.R.P. /Poolaj Cyon/ telegraficznie ogłosił mobilizacją wszystkich swoich ukraińskich organizacji. W całym szeregu punktów na Ukrainie towarzysze zmobilizowali się jeszcze przed otrzymaniem okólnika C.K. Oddziały uzbrojonych członków partji przybywają do Charkowa, gdzie C.K. oddaje ich do rozporządzenia władz miejscowych,

Partja organizuje wszędzie wielkie mityngi w celu wciągnięcia szerokich mas proletarijuszki żydowskich w szeregi czerwonej armji dla dobrowólnej obrony Rosji sowieckiej od polskich panów, żydowskiej zaś ludności od nowej fali pogromów. /"Izwiestja" Nr.115 z 29 maja/ 1920r./

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

174

354